

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 13 februari 1934 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående likviderandet av vissa av vattenfallsstyrelsen utfärdade reverser.
(4:e avd.)

I en den 26 januari 1934 till riksdagen avlåten proposition, nr 75, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen förklara, att den omständigheten att Lifförsäkringsaktiebolaget Nordstjernen icke inom laga tid erinrat vattenfallsstyrelsen om dess betalningskyldighet för i statsrådsprotokollet omförmälda, åren 1932—1939 förfallna eller förfallande reverser å tillhopa 800,000 kronor, icke skall utgöra hinder för gäldandet av de i reverserna angivna skuldbeloppen.

I skrivelse den 11 september 1933 har vattenfallsstyrelsen anmält, att Lifförsäkringsaktiebolaget Nordstjernen, som år 1921 av Skandinaviska kreditaktiebolaget förvärvat en post av vattenfallsstyrelsen utfärdade reverser till ett sammanlagt belopp av 1,700,000 kronor, underlåtit att före preskriptionstidens utgång den 21 juli 1931 erinra vattenfallsstyrelsen om dess betalningskyldighet beträffande reverser om tillhopa 600,000 kronor, förfallande till betalning med 100,000 kronor den 15 februari ett vart av åren 1934—1939, ävensom att bolaget hos vattenfallsstyrelsen anhållit om bekräftelse, att dessa reverser komme att av styrelsen å respektive förfalldagar inlösas. Ifrågavarande reverser hade av vattenfallsstyrelsen utfärdats i samband med annulleringen år 1920 av ett kontrakt om leverans av kraft till Trollhättans elektrotermiska aktiebolag.

Vattenfallsstyrelsen har hemställt dels om bemyndigande för styrelsen att, utan hinder av att fordringsrätten ej blivit bevarad, till Lifförsäkringsaktiebolaget Nordstjernen utbetala förenämnda belopp om 600,000 kronor å respektive förfalldagar, dels ock om godkännande av betalningen för de skuldförbindelser å tillhopa 200,000 kronor, vilka inlösts den 15 februari 1932 och den 15 februari 1933.

Såväl statskontoret som justitiekanslersämbetet har tillstyrkt vattenfallsstyrelsens hemställan, varvid justitiekanslersämbetet anför, att den å ifrågavarande reverser grundade fordringsrätten kunde genom borgenärens underlåtenhet att inom tio år erinra om densamma bliva föremål för preskription, oaktat förfalldagen redan vid reversernas tillkomst bestämts till tidpunkt mer än tio år efter reversernas utfärdande. Just i ett sådant säreget fall

och då tillika fordringsrättens bevarande icke kunnat ske i den sedvanliga formen av periodiskt återkommande räntebetalningar, syntes det icke tillbörligt att begagna sig av rätten till preskriptionsinvändning.

Utskottet. Utskottet, som ej velat motsätta sig Kungl. Maj:ts förvarande förslag, får hemställa,

att riksdagen må förklara, att den omständigheten, att Lif-försäkringsbolaget Nordstjernan icke inom laga tid erinrat vattenfallsstyrelsen om dess betalningsskyldighet för vissa i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 26 januari 1934 omförmälda, åren 1932—1939 förfallna eller förfallande reverser å tillhopa 800,000 kronor, icke skall utgöra hinder för gäldandet av de i reverserna angivna skuldbeloppen.

Stockholm den 13 februari 1934.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Hamrin*, *Svensson* i *Kompersmåla*, *Kvarnzelius*, *Nilsson* i *Gränebo*, *Borell*, *Bagge*, *Asplund*, friherre *Lagerfelt* och *Thelin*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i *Råstock*, *Holmgren*, *Strindlund*, *Persson* i *Fritorp*, *Jeppsson*, *Andersson* i *Höör*, *Persson* i *Falla*, *Norsell*, *Andersson* i *Ovanmyra* och *Isacson*.